

Samuel Beckett

Samuel Beckett föddes 1906 i Dublin av irländska föräldrar.

Han arbetade som lärare i franska vid Trinity College i Dublin och École Normale Supérieure i Paris,

där han också bosatte sig 1938. Han erhöll Nobelpriset 1969.

Samuel Beckett har skrivit sina mest kända romaner, noveller, skådespel och monologer på franska. Först med romanen Molloy och dramat I väntan på Godot blev han ett namn i den litterära världen.

I hans romaner och dramer råder en tryckande och ångestfylld stämning som stundtals accentueras av grymt

komiska effekter. Huvudpersonerna är i allmänhet vanföra eller imbecilla individer.

Deras gemenskap består i absurt och meningslöst prat.

För Samuel Beckett befinner sig människan i en hopplös belägenhet, där inget tycks

återstå förutom den fullständiga tystnaden eller ett återupptagande av de ändlösa monologerna

Biografi

Beckett skrev i första delen av sitt författarskap mest lyrik och prosa på engelska. Han undervisade i engelska

vid École Normale Supérieure i Paris under 1928–1929. Efter en uppgörelse med sin mor 1937

flyttade han permanent

till Paris. 1938 debuterade han som romanförfattare med Murphy innan krigsutbrottet och den tyska ockupationen tycks

ha avbrutit hans litterära verksamhet. Under andra världskriget deltog han aktivt i den franska motståndsrörelsen

och tvingades att fly till Roussillon i södra Frankrike för att undgå nazisterna, där han fullbordade den märkliga

experimentella romanen Watt. Han fortsatte också sitt motståndarbete och belönades efter kriget av den franska

staten med medaljerna Croix de Guerre (Krigskorset) och Médaille de la Résistance

(Motståndsrörelsens medalj).

Beckett övergick till att skriva helt på franska efter kriget, då pjäser som En attendant Godot, (I väntan på Godot, 1952) tillkom, tillsammans med Fin de partie (Slutspel, 1957) och Happy Days

(Lyckliga dagar,

1962). De är lysande exempel på vad den engelske kritikern Martin Esslin kallade ”det absurda teater” och som

i Sverige kommit att få beteckningent absurdism. Beckett anses vara en av de främsta företrädarna tillsammans med

Eugène Ionesco, Harold Pinter och Fernando Arrabal. Under senare år skrev Beckett omväxlande på engelska och

franska och översatte genast sina arbeten till sitt andra språk.

Nobelpriset

Beckett belönades 1969 med Nobelpriset i litteratur. Motiveringen lød: "För en diktning som i nya former för roman

och drama ur nutidsmänniskans blottställdhet hämtar sin konstnärliga resning." Valet var dock kontroversiellt

inom Svenska Akademien. I ett utlåtande från 1963 var Anders Österling starkt kritisk till hans

kandidatur och

ansåg att han "skulle nära nog betrakta ett Nobelpris åt honom som en absurditet i hans egen stilart". Vid ett samtal ett par år innan han fick priset kallade han det "that annual joke" – det där årliga skämtet.

Beckett reste emellertid aldrig till Stockholm för att ta emot priset utan skickade sin vän och förläggare Jérôme Lindon.

Scenpjäser

Eleutheria (1940-talet; publicerad 1995)

I väntan på Godot (En attendant Godot, 1952) I väntan på Godot (översättning Lill-Inger och Göran O. Eriksson, Bonnier, 1957)

I väntan på Godot (översättning Magnus Hedlund). Ingår i: Tre dramer (Bonnier, 2006)

Akt utan ord I (Acte sans paroles, 1956) Akt utan ord (översättning Lill-Inger och Göran O. Eriksson, Bonnier, 1958)

Akt utan ord II (1956)

Fragment för teater I (sent 1950-tal)

Fragment för teater II (sent 1950-tal)

(ingår i Katastrof, Bonniers, översatta av Magnus Hedlund 1989)

Lyckliga dagar (Happy days, 1960)

Lyckans dar (översättning Göran O. Eriksson, Bonnier, 1963)

Lyckliga dagar (otryckt översättning av Magnus Hedlund, för Dramaten 1998)

Spel (Play, 1963)

Spel (översättning Magnus Hedlund). Ingår i: Tre dramer (Bonnier, 2006)

Kommer och går (1965)

Breath (1969)

Inte jag (1972)

Den gången (1975)

Fotsteg (1975)

Ett stycke monolog (1980)

Gungstolen (1981)

Ohio Impromptu (1981)

Katastrof (1982)

Vad var (1983)(översatta av Magnus Hedlund, ingår i Katastrof, Bonniers 1989)